

Низька збереженість характерна для поросят з живою масою при народженні до 1120 г (збереженість таких поросят не перевершує 60 %), тоді як збереженість більш великих поросят при народженні (1121 г і більше) підсисний період склала 92.1%.

Середня жива маса малих при народженні поросят (до 1120 г) у двомісячному віці становить лише 15 кг. Така значна затримка в рості повністю не компенсується протягом усього періоду вирощування, хоча прослідковується компенсаторний ріст малих при народженні поросят.

Оскільки між багато- та великоплідністю існує високий від'ємний кореляційний зв'язок ($r = -0,53$), зменшувати кількість дрібних при народженні поросят більш ефективно шляхом підвищення вирівняності гнізд свиноматок.

Враховуючи високий позитивний коефіцієнт кореляції між вирівняністю гнізд та збереженістю підсисних поросят ($r = 0,64$), а також порівняно високий коефіцієнт успадкування цієї ознаки ($h^2 = 0,41$), вважаємо за доцільне у господарстві проводити селекційну роботу на покращення вирівняності гнізд свиноматок.

З огляду на значну перевагу за продуктивністю свиноматок з 14 і більше сосками над свиноматками з меншою кількістю сосків, бажано також вести селекцію на підвищення багатососковості маточного поголів'я.

УДК 636,4:636,05:637'6

Сірант А. В., студентка I курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Булатович О. М., кандидат с.-г. наук, доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ПОРІВНЯЛЬНА ОЦІНКА М'ЯСО-САЛЬНИХ ЯКОСТЕЙ ЧИСТОПОРОДНИХ І ПОМІСНИХ СВИНЕЙ

Породні відмінності свиней істотно впливають на якість свинини. Так, свині сальних, комбінованих і м'ясних порід відрізняються як один від одного, так і від їх помісей за виходом м'яса, кольору м'яса, сала, площі «м'язового вічка», товщиною шпикую і іншим показникам.

У тварин сального напрямку продуктивності, як найбільш скоростиглих, період інтенсивного зростання м'язової тканини приблизно на 1-2 місяці швидше, ніж у м'ясних порід, а процес посиленого жирутворення починається значно раніше. Тому досягши одного і того ж віку їх туші мають різний морфологічний і якісний склад. З підвищенням живої маси в тілі свиней збільшується товщина шпикую, а також кількість м'яса і сала. Проте кількість сала збільшується швидше, ніж кількість м'яса. Це особливо виразно спостерігається в період збільшення живої маси з 80 до 130 кг.

При інтенсивній відгодівлі свиней до живої маси 140 кг в їх тушах міститься більше сала, ніж м'яса. Тому для отримання туші з високим вмістом м'яса (52-54 %) рекомендується забивати свиней при досягненні ними живої маси 110-120 кг, а для отримання свиней жирних кондицій з товщиною шпикую

на спині більше 40 мм і вмістом сала в туші 40 % їх можна відгодувати до живої маси 130-150 кг.

З віком у м'ясі свиней зменшується вміст вологи і збільшується вміст жиру і білку, збільшується питома маса сала з одночасним зменшенням маси м'яса і кісток.

М'ясні породи у порівнянні з комбінованими породами у всі вікові періоди характеризуються вищим вмістом в тушах м'язової і кісткової тканин і меншим вмістом – жирової.

Суттєвим показником м'ясної продуктивності свиней є товщина шпикю. Цей показник у чистопородних тварин комбінованих порід відрізнявся найвищим рівнем 36,5 мм, що на 19 % помісні тварини обох сполучень відрізнялись в межах 5 % між собою.

Маса окісту була найменшою у тварин великої білої породи – 28,52 кг. Найкращий показник був у помісей ландрас х велика біла – 32,42 кг, що на 14 % вище від чистопородної великої білої; 6,7 % від помісей велика біла х ландрас, і на 8 % чистопородних ландрасів.

Цікаві результати ми одержали по показнику забійному виходу: в групах де утримувалися чистопородні тварини різних напрямків продуктивності показник був на одному рівні 79 %, у помісей велика біла х ландрас показник був 82,4%, а помісей ландрас х велика біла – 80,10 %. Однак треба відмітити, що на перевищення забійного виходу від велика біла х ландрас вплинуло накопичення підшкірного жиру.

Поліпшення якості туш і продуктів свиней досягається наступними селекційними прийомами: шляхом внутрішньопородної селекції, міжпородного схрещування, а також міжлінійної і породно-лінійної гібридизації.

У кожній породі є значні внутрішньопородні можливості для проведення селекції на поліпшення м'ясних якостей. В результаті тривалої цілеспрямованої роботи виведені нові і корінним чином вдосконалені існуючі породи свиней у напрямі підвищення їх відгодівельних і м'ясних якостей. Удосконалюються методи розведення і племінної роботи в цілому і на цій основі в багатьох зонах країни створені нові зональні і заводські типи, спеціалізовані і заводські лінії свиней, що характеризуються високою відгодівельною і м'ясною продуктивністю.

УДК 636.32/38

Харевський В. В., студент II курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Тимофійшин І. І., кандидат с.-г. наук, професор

Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ВОВНОВА ПРОДУКТИВНІСТЬ ЯРОК М'ЯСО-ВОВНОВИХ ПОРІД ОВЕЦЬ

Вівчарство – галузь тваринництва, яка виробляє для промисловості сировину – вовну різних типів, овчину, шкіри, смушки та цінні продукти харчування: м'ясо, жир і молоко.